

PROJECCIÓ

485

Antiga Audiència, diumenge 16 de març de 2008

Mi hermano es hijo único

Mio fratello è figlio unico, Daniele Luchetti, 2007

Un grup d'amics que es troben a la porta dels quaranta viuen intensament el valor de les seves emocions i dels seus sentiments, tant en l'amistat, l'amor o la separació.

Ròmul i Rem

A l'Itàlia dels anys 60 trobem un país que sofreix la convulsió d'un canvi de realitat socioeconòmica a l'obrir-se pas cap a la democràcia. Són moments difícils que porten a tot un poble a viure en contínua tensió i dicotomia, excusa perfecta per al creixement d'ideologies que serveixen per a l'evasió dels problemes reals del moment, com ara la vivenda, una classe mitjana sense gaires recursos o les tensions que porta una industrialització agressiva.

En aquest agitat context trobem dos germans, l'Accio i el Manrico que esdevenen l'eix fonamental d'aquesta pel·lícula. L'Accio és un noi amb les idees difoses, que sent un gran desencís per la vida, cosa que fa que encara no hagi trobat el camí correcte. Aquesta situació el fa abandonar el seminari i unir-se, tot i el gran disgust i rebuig de la seva família, a un partit neofeixista de tall mussolinià.

Busca en aquest grup l'afecte i respecte que no pot trobar a la seva família, i creu que la resposta estarà en la camaraderia del partit. D'altra banda, trobem al Manrico, el seu germà gran i principal líder local en l'escena política d'esquerres. Aquest militant destil·la carisma i certs tocs de perillositat que l'Accio enveja. Com a punt d'inflexió dramàtica, i únic nexa d'unió entre aquest germans antagonics, trobem la Francesca, parella del Manrico, que òbviament serà l'objecte de desig del germà petit. La tensió està servida.

Les dues cares de la mateixa moneda

Daniel Luchetti realitza, com podrem comprovar en aquesta obra, un bon retrat històric i generacional d'una família i d'un país amb un rerefons ben convuls, com és el de la Itàlia sortida de la postguerra. S'apropa amb força èxit, de fet va ser guanyadora de cinc

Donatellos (els Goya italians) entre d'altres premis, al passat recent de la seva pàtria amb cert punt de nostàlgia per les arrels de la Itàlia més contemporània. Aquest treball recorda un altre film, *La mejor juventud*, d'un altra autor ben conegut per nosaltres, Marco Tullio Giordana.

És molt remarcable la sorpresa que podem trobar en el to d'aquest film. Podríem entreveure tocs de comèdia històrica, denúncia de les condicions socials de l'època, drama familiar, o fins i tot tragèdia grega entre l'Accio i el Manrico, aquests dos nous Ròmul i Rem (a Tàrraco ens agraden més que Caïm i Abel) marcats pel factor romàntic-sentimental que aporta la Francesca, parella de Manrico interpretada molt còmodament per Diane Fleri, i personatge pont/comodí que serà l'única via de comunicació entre els germans.

Aquesta història es sustenta gràcies a un gran guió extret de la coneguda novel·la *Il fasciocomunista* d'Antonio Penachi i del gran treball interpretatiu d'Elio Germano (l'Accio), el qual transmet sentiment, emoció i credibilitat de personatge, ja que és capaç de portar un perfecte diàleg interpretatiu amb Riccardo Scamarcio que encarna el seu germà Manrico.

Tots aquests recursos són molt d'agrair en un film que respon bé a la gran pantalla, però que sobretot ho farà a la petita, gràcies a la factura televisiva que li dóna la seva narrativa audiovisual eficaç. Això dóna com a resultat aquest producte de qualitat, tot i que a molts els ha semblat que aquest aspecte més televisiu apropiava més aquesta pel·lícula a sèries de televisió que retraten cròniques familiars i de cert ressò popular, com ara *Cuéntame como pasó*, que s'ha convertit en una franquícia que va arribar a Itàlia ja fa temps amb excel·lents resultats entre el públic més mundà.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Daniele Luchetti
Productor: Marco Chimenz,
Giovanni Stabilinni i Ricardo Tozzi
Guió: Daniele Luchetti, Sandro Petraglia i Stefano Rulli; basada en *Il Fasciocomunista*, una novel·la de Antonio Pennacchi
Muntatge: Mirco Garrone
Fotografia: Claudio Collepicollo
Vestuari: Maria Rita Barbera
Música: Franco Piersanti
Companyia: Cattleya i Babe Film
Nationalitat: Itàlia i França
Durada: 100 minuts

Actors

Elio Germano: Accio Benassi
Riccardo Scamarcio: Manrico Benassi
Diane Fleri: Francesca
Angela Finocchiaro: Sra. Benassi
Luca Zingaretti: Mario Nastro
Anna Bonaiuto: Bella
Massimo Popolizio: Benassi
Ascanio Celestini: Pare Cavalli
Alba Rhorwacher : Violetta
Claudio Botosso: Montagna

Filmografia

2003
Ginger and Cinnamon
2001
Otro mundo es posible
1998
El pequeño maestro
1996
Ritratti d'autoe: seconda serie
1995
La escuela
1994
L'unico paese al mondo
1993
Arriva la bufera
1991
La voz de su amo
1990
La semana de la esfinge
1988
Manyana sucederá
1985
Jukebox